

Nd.
um söluskatt.

216. Frumvarp til laga

[88. mál]

(Eftir 2. umr. í Nd. 21. marz.)

Samhljóða þskj. 164 með þessum breytingum:

3. gr. hljóðar svo:

Söluskattskylda af seldri vöru eða vinnu skal almennt bundin við síðasta stig viðskipta, það er sölu til neytanda, en neytandi telst sá, sem ekki endurselur vöru eða vinnu í atvinnuskyni, sbr. næstu málsg. hér á eftir.

Sé eigi annað fram tekið í lögum þessum, er sala á vörum skattfrjáls til aðila, ~~sem~~ kaupir þær til að selja aftur í atvinnuskyni eða sem efni í vöru, er hann hefur atvinnu af að framleiða eða selja, enda hafi hann tilkynnt starfsemi sína skv. 11. gr. Með sama hætti og með sömu skilyrðum er skattfrjáls sala á vinnu til aðila, sem endurselur verðmæti hennar.

Ákvæði 2. málsgreinar þessarar greinar taka ekki til hjálparefna eða óvaranlegra rekstrarvara, og skulu seljendur slíkra verðmæta ávallt innheimta söluskatt af þeim, nema þau séu sérstaklega undanþegin skatti skv. ákvæðum 6. eða 7. gr. þessara laga.

4. gr. hljóðar svo:

Til skattskyldrar sölu og þjónustu telst meðal annars:

- a. Sala eða afhending frá smásala eða smásölufyrirtæki, þar með talin pöntunarfélög, lausaverzlun, tilboðasöfnun, sala vara í umboðssölu og sala við frjáls uppboð. Einnig sala eða afhending frá heildsala eða heildsölufyrirtæki til neytenda.
 - b. Afhending vöru til greiðslu á vöru, vinnu, þjónustu eða öðru, sem láta á eða látið hefur verið í té.
 - c. Sala eða önnur afhending vara, vinna eða þjónusta látin í té af iðnaðarmönnum eða iðju- og iðnaðarfyrirtækjum, þar með talin afhending vöru, sem framleidd er eða unnið er að eftir pöntun.
 - d. Sala eða önnur afhending vara, vinnu eða þjónustu annarra aðila, sem stunda sjálfstæða starfsemi.
 - e. Úttekt eiganda úr eigin fyrirtæki, hvort sem um er að ræða vöru, vinnu eða þjónustu, þar með talin þjónusta viðgerðarverkstæða vegna eigin rekstrar.
 - f. Hvers konar sala, afhending eða þjónusta látin í té í matsölu-, veitinga- og gisti- húsum, þvottahúsum, efnalaugum, hárgreiðslustofum, rakarastofum og öðrum snyrtistofum, flutningastarfsemi sem ekki er sérstaklega undanþegin, kvikmyndaleiga, véla- og önnur lausafjárleiga, afgreiðsla farartækja, fyrirgreiðsla ferðaskrifstofa og önnur slík starfsemi, sýningar í kvikmyndahúsum, leikhúsum og hvers konar skemmtistarfsemi, og tekur þetta einnig til sölu, afhendingar og þjónustu fyrir hina skattskyldu aðila sjálfa.
 - g. Leiga gistihúsa og samkomuhúsa.
 - h. Sala á raforku og heitu vatni frá rafmagnsveitum og hitaveitum.
 - i. Sala hvers konar váttrygginga, sem lög nr. 20/1954 taka til, þó ekki líftrygginga.
 - j. Innflutningur vöru til eigin neyzlu eða nota innflytjanda. Skal skatturinn þá reiknaður af tollverði vöru að viðbættum aðflutningsgjöldum, innflutnings- söluskatti, innflutningsgjaldi, ef það er á vörunni, og viðbætt 10% áætlaðri álagningu. Skatt þennan skal greiða við tollmeðferð vöru.
- Ráðherra getur með reglugerð sett fyllri ákvæði um skattskyldu.

6. gr. hljóðar svo:

Undanþegin söluskatti er sala eftirtalinna vara og verðmæta:

1. Vörur, sem seldar eru úr landi.
2. Nýmjólk, nema um veitingasölu sé að ræða.
3. Fiskumbúðir og kjötpokar.
4. Fiskinet, fiskilínur, önglar og öngultaumar, þó ekki sporttæki.
5. Salt, **annað** en í smásöluumbúðum.
6. Beitusíld.
7. Tilbúinn áburður, **annar** en í smásöluumbúðum.
8. Grasfræ.
9. Fóðurvörur.
10. Flugvélaeldsneyti.
11. Innlend dagblöð og hliðstæð blöð, svo og tímarit, sem ekki eru gefin út í ágóðaskyni.
12. Fasteignir, skip, flugvélar og flugvélavarahlutir.
13. Lausafé, sem seljandi hefur notað í eigin þágu eða við starfsemi sína, enda geti salan ekki talizt til atvinnurekstrar.
14. Heimilisnotkun bónda á eigin framleiðsluvörum.
15. Vörur, sem taldar eru í 2. gr. tollskrárlaga.

Heimilt er að endurgreiða söluskatt af efni, vinnu, vélum og tækjum í skip og báta, sem smíðaðir eru innanlands. Má miða endurgreiðsluna við tiltekna fjárhæð á rúmlest.

7. gr. hljóðar svo:

Eftirtalin starfsemi og þjónusta er undanþegin söluskatti:

1. Vinna við húsbýggingar og aðra mannvirkjagerð, svo og vinna við endurbætur og viðhald slíkra mannvirkja. Undanþága þessi tekur einvörðungu til þeirrar vinnu, sem unnin er á byggingarstað, en ekki til vinnu við framleiðslu eða aðvinnslu byggingarvara í verksmiðju, verkstæði eða starfsstöð.
2. Vinna við skipaviðgerðir og flugvélaviðgerðir.
3. Vöruflutningar, enn fremur fólksflutningar almennra leigubifreiða á bifreiðastöðvum, eftir því sem ráðherra ákveður nánar.
4. Húsaleiga, þó ekki leiga gistihúsa og samkomuhúsa.
5. Útfararþjónusta.
6. Rekstur sjúkrahúsa, fæðingarstofnana, heilsuhæla og annarra þvilíkra stofnana.
7. Sala fasteigna, skipa, flugvéla, verðbréfa og annarra þvilíkra verðmæta.
8. Lækningar og lögfræðistörf og önnur hliðstæð þjónusta, eftir því sem ráðherra ákveður.
9. Sala listamanna á eigin verkum.
10. Sala neyzluvatns.
11. Póst- og símaþjónusta, svo og þjónusta banka og sparisjóða.
Ráðherra kveður nánar á um það, hvað fellur undir undanþáguákvæði þessarar greinar og næstu greinar hér á undan.

15. gr. hljóðar svo:

Skattstjórum og skattanefndum er heimilt að krefjast af þeim, sem telja má gjaldskylda, allra nauðsynlegra gagna til skýringar á framtali. Enn fremur er skattyfirvöldum heimilt að krefjast aðgangs að bókhaldsgögnum aðila, samningum, verzlunarbréfum og öðrum slíkum skjölum, til athugunar og endurskoðunar. Á sama hátt er heimilt að krefja skattþegn og ábyrga forstöðumenn skattskyldra fyrirtækja eða stofnana um nauðsynlegar upplýsingar svo og að þeir veiti eftirlitsmönnum eða endurskoðendum skattyfirvalda aðgang að skrifstofum, vinnustöðvum, vöruheimslosum og öðrum þess háttar stöðum til birgðakönnunar og annars eftirlits með viskiptum hlutaðeigenda.

Þá hafa skattstjórar og skattanefndir rétt til þess að krefjast upplýsinga af þeim, er hafa keypt af söluskattskyldum aðila eða selt honum vörur eða haft við hann önnur viðskipti. Einnig skulu félög og félagasamtök atvinnurekenda, iðnaðarmanna og annarra viðkomandi aðila skyld að gefa upplýsingar um meðlimi sína og atvinnu veirra.

Opinberar stofnanir skulu veita aðgang að öllum gögnum, er að dómi skattstjóra og skattanefnda eru nauðsynleg til endurskoðunar framtals og ákvörðunar skatts, og er forstöðumönnum og starfsmönnum nefndra stofnana skylt að láta skattstjóra, skattanefnd eða starfsmönnum þeirra í té alla nauðsynlega aðstoð og upplýsingar, sem óskað er eftir og unnt er að veita.

17. gr. hljóðar svo:

Greiða skal 7% — sjö af hundraði — af tollverði allrar innfluttrar vöru að viðbættum aðflutningsgjöldum og áætlaðri álagningu 10% — tíu af hundraði —. Gjaldskyldan tekur einnig til gjafa, sýnishorna og þess háttar.

Undanþegnar söluskatti af innfluttum vörum eru vörur þær, sem 2. gr. tollskrárlaganna tekur til, einnig viðgerðir á skipum og flugvélum framkvæmdar erlendis og flugvélavarahlutir.

Af vélum, sem settar eru í íslensk skip erlendis, skal greiða jafnháan söluskatt og af innfluttum vélum, enda sé eigi um nýbyggingu skips að ræða.

19. gr. hljóðar svo:

Söluskattur af innflutningi svo og söluskattur skv. j-lið 4. gr. nýtur sömu lögverndar og aðflutningsgjöld. Að þessu og öðru leyti gilda ákvæði laga um tollskrá o. fl. (lög nr. 90/1954 og síðari breytingar á þeim) og ákvæði laga um tollheimtu og tolleftirlit (lög nr. 68/1956) eftir því, sem við á um söluskatt af innfluttum vörum.

Ákvæði til bráðabirgða hljóða svo:

- a. Frá gildistöku laga þessara og til ársloka 1960 skal, til viðbótar 7% söluskatti skv. III. kafla laganna, greiða 8% — átta af hundraði — af tollverði allrar innfluttrar vöru, að viðbættum aðflutningsgjöldum og áætlaðri álagningu 10% — tíu af hundraði —, og skulu ákvæði III. kafla laga þessara gilda um þennan viðbótarskatt. Af viðbótarskatti þessum skal ríkissjóður greiða $\frac{1}{5}$ hluta til Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga.
- b. Nú hefur innflytjandi, áður en lög þessi ganga í gildi, afhent til tollmeðferðar skjöl, sem að öllu leyti eru fullnægjandi til þess, að hægt sé að tollafgreiða viðkomandi vöru þegar í stað, og skal þá ekki heimta af henni viðbótarsöluskatt skv. a-lið bráðabirgðaákvæða þessara, en þó því aðeins, að vara sé tollafgreidd innan 6 daga frá gildistöku laga þessara. Sama gildir um skatt skv. j-lið 4. gr., þegar hann kemur til framkvæmda, sbr. d-lið hér á eftir.
- c. Ákvæði um iðgjaldskatt í 14. gr. laga nr. 4/1960 skulu halda gildi sínu til 31. desember 1960, og gilda ákvæði síðasta málsliðar 28. gr. laga þessara um skatt þennan. Til sama tíma skal eigi greiða söluskatt skv. II. kafla laga þessara af þeim iðgjöldum, sem greiddur er af iðgjaldskattur.
- d. Skattheimta skv. II. kafla laganna kemur eigi til framkvæmda fyrr en 1. apríl 1960, og er frestað til sama tíma afnámi III. kafla laga nr. 100/1948 með síðari breytingum, sbr. 4. gr. laga nr. 67/1959 að því er varðar söluskatt af innlendri framleiðslu og þjónustu o. fl., enn fremur er frestað til sama tíma afnámi 13. gr. laga nr. 4/1960.

Ákvæði síðasta málsliðar 28. gr. gilda einnig um gjöld skv. bráðabirgða-ákvæðinu í þessum staflið.

- e. Hafi verið gerður samningur um sölu vöru, vinnu eða þjónustu fyrir gildistöku laga þessara, en afhending hins selda og greiðsla skyldi fara fram eftir gildistöku þeirra, og sala eða afhending sams konar vöru, vinnu eða þjónustu verður skattskyld samkvæmt lögum þessum, þá skal kaupandi greiða viðbót við samningsgreiðsluna sem svarar söluskattinum, nema sannað sé, að skatturinn hafi verið talinn með í kaupverðinu við ákvörðun þess.